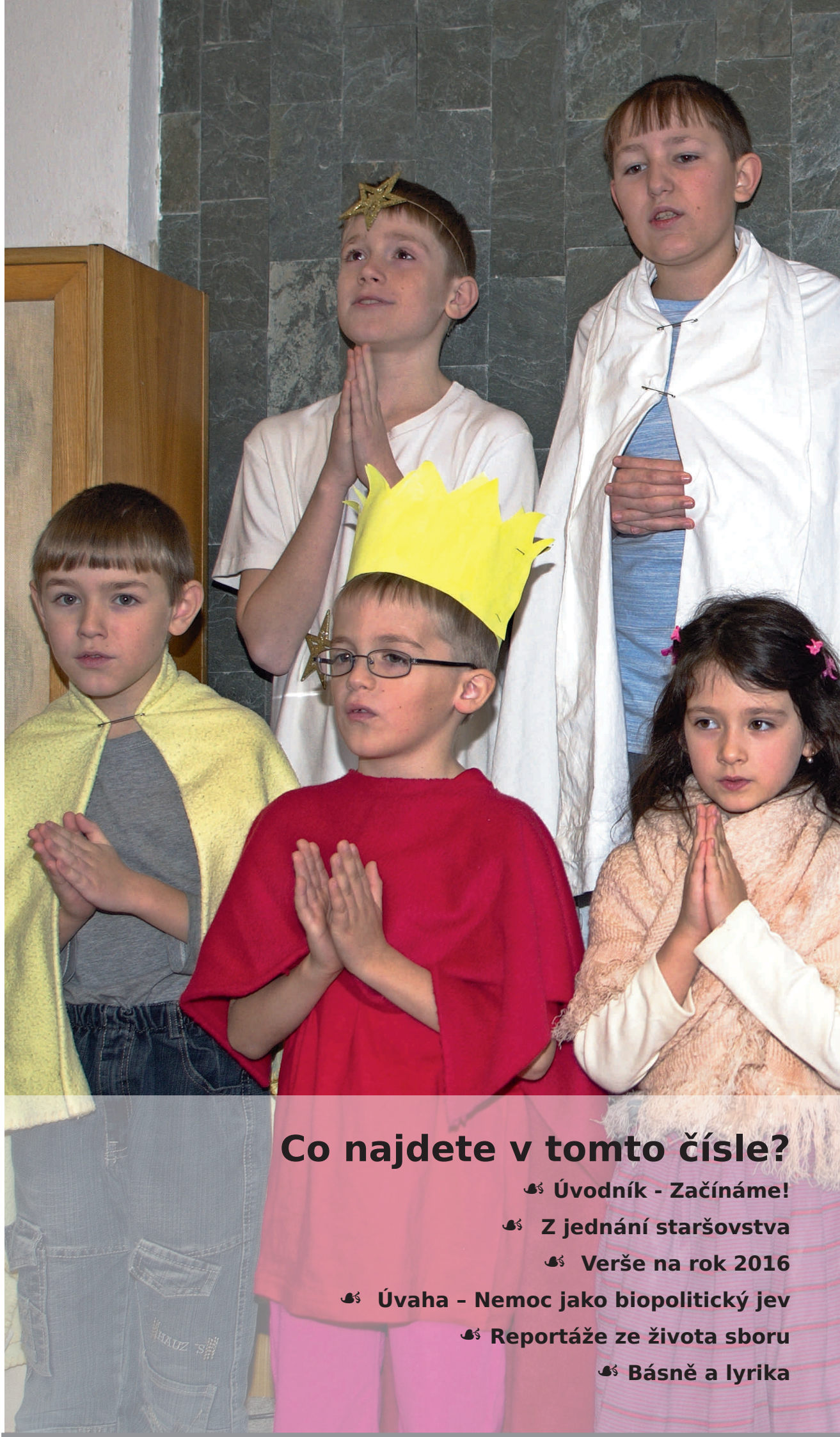

leden 2016

Sborový zvěstník

Časopis pro vnitřní potřebu sboru Církev bratrské v Chrudimi

Co najdete v tomto čísle?

- ☞ Úvodník - Začínáme!
- ☞ Z jednání staršovstva
- ☞ Verše na rok 2016
- ☞ Úvaha - Nemoc jako biopolitický jev
- ☞ Reportáže ze života sboru
- ☞ Básně a lyrika

Z jednání staršovstva

Vybrané body z jednání staršovstva dne 19. 1. 2016

- Společně jsme se zamýšleli nad tématem opravdového obrácení a radosti. Četli jsme úvahy Williama Perkinse (*1558) a společně jsme se modlili.

- Projednali jsme nadcházející akce. Návštěvu manželů Grohmanových z OMARu. Pozvání br. kazatele Pavla Javornického na neděli 21. 2., členské shromáždění (6. března), Velikonoční program i připravovanou návštěvu sboru CB Říčany u nás (17. 4.).

- Proběhl rozhovor o možnosti uspořádat v červnu sborový den.

- Projednali jsme žádost Kláry Wernerové a Báry Švorcové o křest.

- Projednali jsme statistiku sboru - ke konci roku nás bylo 52 členů a 28 dětí.

- Jednali jsme o změně dodavatele plynu.

M. Grohman

Úvodník - Začínáme!

„Lepší je to málo, co má spravedlivý, než bohatství mnoha svévolníků“ Ž 37:16

Bratři a sestry, milí přátelé chrudimského společenství Církve bratrské. Dovoluji si Vás tímto oslovit při úvodním vydání nového sborového časopisu, který redakční rada nazvala „Sborový zvěstník“.

Rádi bychom touto formou občasníku otevřeli další způsob vzájemného sdílení a přispěli tak k informovanosti ve sboru. Na úvod však chci říct, že nemáme příliš velké ambice a chceme tuto službu začít pozvolna. Nechceme si totiž na sebe uvalit balvan, který časem neutáhneme. Proto jsme zvolili formát A4, který je nejsnadnější na zpracování i tisk, a

proto také zatím budeme vycházet jen jako občasník. Nakonec i sborový verš na rok 2016 nás vyzývá ke spokojenosti s málem a ke skromnosti. Pokud byste však viděli tuto formu služby do budoucna jako užitečnou, budeme velmi vděční za jakoukoli pomoc a podporu a to ať již formou účasti na práci redakční rady, nebo třeba i přispěním zamyšlením, básní či jiným příspěvkem.

Doufáme, že se Vám „Sborový zvěstník“ bude líbit.

Za redakční radu M. Grohman.

Zamyšlení pro nový rok 2016

Jako sbor jsme dostali na rok 2016 tento verš: „Lepší je to málo, co má spravedlivý, než bohatství mnoha svévolníků.“ (Ž 37:16) Co pro nás tento verš znamená, co nám může říct a k čemu nás může povzbudit? Na prvním nedělním shromáždění letošního roku jsme tento verš četli v souvislosti s Ježíšovým povzbuzením učedníkům (Jan 16:5-11), ve kterém jim říká, že se nemusí bát, že jim Duch svatý ukáže, v čem je hřích, spravedlnost a soud. Souhrnem – tyto tři věci si smíme i my na prahu nového roku připomenout a slyšet:

Za prvé, že náš největší hřích je, když přestáváme jemu – Kristu naslouchat, věřit a radovat se,

když jej přestáváme hledat a vidět. To je podstata hříchu – v tom je hřích, to je špatně – když ztrácíme výhled na Krista, na jeho vítězství, a přestáváme se radovat.

Za druhé, že to skutečně dobré máme hledat v nebesích. Své potěšení, radost i naději. I když se nám naše přání mohou zdát správná, ty Boží cesty jsou často jiné. Stojí však za to hledat jeho spravedlnost, čekat na něj a třeba se i pokořit. Boží cesty jsou často neuchopitelné a přesahují všechno naše pomyšlení. Proto Duch Boží pozvedá naše srdce k nebesům, protože jen tam je naše naděje.

A za třetí, že vládce tohoto světa je již odsouzen. Nemusíme se nechat tím zlým ubít a přehlí-

žet, že důvod ke strachu a obavám dávno již není. Ten zlý je již poražen. Proto se nemusíme bát. Vždyť které naše těžkosti jsou mu příliš velké anebo příliš malé?

Nad čím On nevládne? Právě že vládne a i smrt na kříži pro nás porazil.

Kéž nám Bůh dá, že se v tomto novém roce opravdu spokojí-

me s „málem“ a budeme v radosti a vděčnosti vzhlížet k Bohu.

S přáním požehnání a Božího pokoje do celého roku 2016.

Martin Grohman

Vylosované verše na rok 2016

Zde jsou další verše na rok 2016. K zamyšlení, modlitbám a povzbuzení:

Sbor

Lepší je to málo, co má spravedlivý, než bohatství mnoha svévolníků. (Ž 37:16)

Proseč

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5:16)

Staršovstvo

Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk? (Ž 118:6)

Služba slovem

Hospodin je má síla a můj štít, na něj se v srdci spoléhám. Pomoc jsem dostal, mé srdce jásá, svou písní chci mu děkovat. (Ž 28:7)

Praktické služby

Pokojně uléhám, pokojně spím, ty sám, Hospodine, mě chráníš v bezpečí. (Ž 3:9)

Chvály

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. (Ef 6:10.11)

Chvály kancionál

Chci říci, žijte z moci Božího Du-

cha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše lidská přirozenost. (Gal 5:16)

Klub

Tvá láska, Hospodine, dosahuje k nebi, tvá věrnost sahá k oblakům. Tvá spravedlnost je jak mohutné hory, tvé zákony jsou hloubka nesmírná – lidem i zvěři, Hospodine, pomáháš. (Ž 36:6-7)

Mládež

Dobro a láska mě budou provázet po všechny dny mého života, zůstat budu v domě Hospodinově po dlouhý, věčný čas. (Ž 23:6)

Misijní skupinka

Zůstávej v klidu před Hospodinem, trpělivě na něj vyčkávej. Nezlob se, když někdo slaví úspěch, když někdo provádí, co si umane. (Ž 37:7)

Slovíčko pro děti

Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. (Pl 3:25)

Modlitební stráž

Ale kdo mě poslouchá, v bezpečí bude bydlet a žít klidně, beze strachu z něčeho zlého. (Př 1:33)

Skupinka žen

Proste, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo pro-

sí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. (Mt 7:7.8)

Besídka mladší

Budu vzdávat chválu Hospodinu, že je spravedlivý, budu zpívat žalmy jménu Hospodina, Boha nejvyššího. (Ž 7:18)

Besídka starší

Dílo každého vyjde najevo. Ukáže se onen den, neboť se zjeví v ohni a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. (1.Kor 3:13)

Aglow

Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. (Př 3:5.6)

Acet

Vy však jste z moci Boží v Kristu Ježíši, on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením. (1.Kr 1:30)

Promítání

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? (Žalm 27:1)

Reportáže ze života sboru

Štědrovečerní bohoslužba

Ve čtvrtek 24. prosince se v modlitebně Církve bratrské uskutečnila Štědrovečerní boho-

služba. Program tvořil blok písní připravený hudebními nadšenci z našich řad. Součástí repertoáru byly nejen klasické písně z kancionálu – jako Tichá noc nebo *Adeste fideles* – ale i ty pro některé možná méně známé. Mezi ně bychom mohli zařadit anglickou vánoční koledu *The First Nowell* nebo latinskou píseň *Gaudete*. Blok vyvrcholil písní *Gloria*, kde se prvního hlasu skvěle zhostila Marta Kotrlová.

Jednotlivé písně byly prokládány čtením z Bible o Ježíšově narození. Jedna ze čtených pasáží, *Mariina modlitba*, byla

doplněna krásným baletním výstupem Zuzanky Kotrlové.

Nechybělo ani kázání. Členové sboru i hosté měli příležitost zastavit se nad smyslem Vánoc a vyslechnout si krátké vánoční zamýšlení nad naší radostí z narození Spasitele.

Po programu se shromáždění přesunulo na terasu, kde bylo připravené výborné svažené víno a pro děti nealkoholický punč. Máme radost, že jsme se mohli na Štědrý večer radovat ze společného zpěvu a jsme rádi za každého, kdo přišel mezi nás.

B. Švorcová

Dětská vánoční slavnost

V neděli 20. prosince se v modlitebně Církve bratrské uskutečnila dětská vánoční slavnost.

Tématem byl celkový průřez Ježíšova života a poselství, které nám tu zachoval.

Celé slavnosti předcházely dlouhé přípravy. S dětmi jsme se scházeli většinou v pátek nebo v sobotu a důkladně nacvičovali veškeré role. Písničky pak v neděli během kázání s dětmi doplňovali jejich besídkoví vedoucí. Po několika veselých, ale i pracných setkáních se pásmo podařilo dát dohromady. A konečně přišla ta očekávaná neděle.

Představení předcházelo krátké slovo od našeho kazatele. Začal slovy, že dnes tak moc kázat nebude, protože Bůh k nám může

mluvit i jinak. A dnešní neděle konkrétně skrze děti. I přesto jsme nakonec byli obohaceni krátkým slovem, které se dalo pojímat jako výzva k otevření očí a uší, uvědomění si toho, že se můžeme radovat. Protože Ježíš se stal člověkem pro nás. A to si připomínáme právě v tomto předvánočním a vánočním období.

Všechno tohle nám děti znovu doložily a zábavným způsobem připomněly v poutavém pásmu. Děti chvályhodným způsobem ztvárnily celou řadu biblických postav. Kromě hraného textu zpívaly také nacvičené písničky.

Po shromáždění obdržely malé dárečky za svůj výkon. A poslední adventní neděli jsme zakončili naším obvyklým posezením a diskutováním nad šálkem

čaje a občerstvením. Díky blížícím se Vánocům nechybělo ani cukroví. Děti nám skutečně krásně a umělecky ztvárnily biblické poselství. Tak jsme se mohli rozejít domů a oslavit pokojné svátky a Vánoce. Děkujeme moc všem vedoucím v besídce za jejich dlouhodobou práci.

E. Grohmanová

Úvahy a zamyšlení

Nemoc jako biopolitický jev

Na nemoc se podíváme z několika hledisek, abychom si vytvořili předpolí pro pozdější výklad pojmu postižení. Co je to vlastně nemoc? To je docela jednoduchá otázka, ale odpověď již tak jednoduchá být nemusí. Někdo možná řekne, že nemoc je přece chřipka, angína, zlomenina anebo schizofrenie a bude mít pravdu. Pro pochopení nemoci jako biopolitického jevu si musíme vyložit dva teoretické přístupy, které ukotvily postavení nemoci a nemocného v sociálním/společenském systému.

Prvním přístupem byl strukturní funkcionalismus. Ten byl dominantním konceptem v sociologické teorii po celá čtyřicátá a padesátá léta minulého století. Jeho cílem bylo definovat funkce jednotlivých segmentů společnosti. Bylo to v době formování tzv. sociálního státu, který si kladl za cíl postarat se i o občany, kteří z důvodu nemoci nemohou být pracovně aktivní, což znamenalo poskytnout jim finanční podporu, která by je uchránila života na okraji společnosti. Na straně druhé však stát potřeboval stanovit formy kontroly nad nemocnými, aby nedocházelo ke zneužívání dávek strany nemocných. To vedlo k potřebě ukotvit postavení nemocného ve společnosti, což bylo provedeno skrze čtyři následující pravidla:

- 1) Nemocný je zbaven odpovědnosti za své onemocnění
- 2) Nemocný je zproštěn pracovních a dalších povinností

3) Nemocný je povinen chápat svůj stav jako nežádoucí

4) Nemocný je povinen podílet se spolu s lékaři na nastolení původního stavu.

Při prvním pohledu na uvedené čtyři principy s nimi můžeme vyslovit souhlas. Má-li někdo chřipku nebo angínu, leží doma v posteli, užívá léky a jistě svůj stav vnímá jako nežádoucí, což znamená, že se chce uzdravit a navrátit se do práce anebo školy. Ale jak je to v případě shora uvedené schizofrenie? Zde můžeme říci, že nemocný musí nejprve sám sobě přiznat, že je nemocný, což odborná terminologie označuje jako získání náhledu. Náhled je ovšem kognitivní aktivita, což znamená, že léčba – a tedy i nemoc – v sobě obsahuje i jinou než biologickou dimenzi.

My jsme však v názvu tohoto textu uvedli, že nemoc má i svoji politickou složku. Co si pod tím máme představit? To se neobejde bez výkladu pojmu politika. Pro někoho je politika „špína“. My zde budeme politikou rozumět systém správy státu. Mluvíme zde o správě sekulárního státu. Ten se zrodil někdy na přelomu osmnáctého a devatenáctého století v průběhu Francouzské revoluce a následně revoluce průmyslové. Jak je tedy spravován novodobý stát? Nesporně pomocí mocenských prostředků – úřady, armádou a policií. Ale v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let přichází do společenskovešedního prostředí nový směr. Poststruktu-

ralismus. Jeho čelným představitelem byl francouzský filosof a psycholog M. Foucault. Ten přichází s radikální tezí. Moc je také vědění a moderní stát vládne převážně vědění. A aby to nebylo tak jednoduché, dodává, že toto vědění je diskursivně formované. Co si pod tím máme představit? Výše jsme si ukázali, že moderní stát je do jisté míry důsledkem průmyslové revoluce, což znamená, že v jeho základech nacházíme korpus lidského poznání – technického a přírodovědeckého. Přírodovědecké poznání bylo předpokladem pro rozvoj medicíny. Foucault se zaměřil na historickou analýzu vzniku medicíny a na příkladu zvládnutí epidemie TBC, tyfu, cholery ukazuje, že medicína potřebuje ke zvládnutí epidemie moc politickou, která poskytne zákonné prostředky, které donutí nemocné TBC atd. k izolaci. Na první pohled se může zdát, že zde opět vládu vykonává policie a další represivní složky. Je však dobré si uvědomit, že to bylo vědecké poznání (vědění), které poskytlo legitimizaci k provádění protiepidemických opatření.

V příštím díle si vysvětlíme, co je myšleno tezí o diskursivně formovaném – někdy mluvíme o diskursivních formacích – vědění a ukážeme si na příkladu fyzioterapie jeho dopad na tvarování lidského těla. Na tomto příkladu zformulujeme rozdíl mezi nemocí a postižením.

M. Kudláček

Básně a lyrika

Básně, lyrika a jiná tvorba od našich členů a přátel sboru

Moc modlitby

Lidé se mohou:
vyhýbat našim výzvám,
odmítat naše poselství,
oponovat našim argumentům,
pohrdat našimi kázáními,
ale jsou bezmocní proti našim
modlitbám.

L. Žáková

Prosil jsem Boha, abych byl silný,

abych mohl vykonat velkolepá díla.

A On mě učinil slabým, abych zůstal pokorným.

Prosil jsem Pána, aby mi dal zdraví,
abych dokázal plnit velkolepé úkoly.

A On mi dal utrpení, abych dokázal utrpení lépe pochopit.
Žádal jsem ho o moc, aby mě lidé potřebovali,
a On mě pokořil, abych byl ten, kdo potřebuje je.

Prosil jsem Boha o všechno,
abych si mohl vychutnávat život.

A On mi daroval život, abych byl se vším spokojený!

Pane, nedostal jsem nic z toho, oč jsem prosil,
ale Tys mi dal všechno, co jsem potřeboval,
takřka proti mé vůli. I prosby, které jsem ani nevyslovil, byly vyslyšeny.

Děkuji Ti, můj Pane!

Ze všech lidí nikdo nemá to, co mám já.

L. Žáková

Vzpomeň si...

Když neštěstí si prolomí tvé dveře

A na všem nechá otisk truchlivý
Že sama sebe se ptáš v nedůvěře
Čím a jak se teď tvá víra užíví
Když slabost nedá zalistovat
v knize

A srdci chce se Bohu vyčítat
Proč jsou tu nemoce, samota a svízele

I hrůza z toho, co se může stát.

Jen vzpomeň si, když slzy v pot se mísí

Na příklad Písmem odkázaný nám

Na černou noc tu Getsemane kdysi

Spí učedníci, jen Mistr bdí tak sám.

A hlavou táhne mu, co běd a hrůz naň čeká

I On jako my a slabost těla zná
Však trojí modlitbou, k níž v trýzni ducha kleká,

Jen povzdech ukončí: Buď Otče vůle Tvá!!!!

L. Žáková

Úsměv

Je to tak lehké usmát se.

Z anatomického hlediska.

Snadnější, než se zamračit.

Usměv je lék, který vždy obohatí toho,

komu je určen, aniž by ochudil dárce.

Usměv přináší slunce do našich příbytků.

Přináší pohodu, žehlí vrásky utrpení a beznaděje.

Láme i hroty nepřátelství.

Usměv vnáší Božího Ducha do jeho pozemské rodiny.

A přesto: úsměv nemůže být vyžebřán, propůjčen, či ukraden.

Může být pouze darován.

Všimni si na cestě života těch, kdo ztratili schopnost se smát.

Daruj jim jeden ze svých vlastních úsměvů.

Jen Bůh ví, že nikdo nepotřebuje úsměv více,

než ti, kteří jej nedokáží dát.

Je to tak lehké usmát se.

Z anatomického hlediska.

L. Žáková

Sněhové vločky

Sníh se třpytí,
ledová krása zrcadlí paprsky
slunce

a co moje srdce?
Kde se toulá?

Pane, je pro mne ještě naděje?
Ano, neboj, nepřestávej doufat.
Vím, že Tvá duše si chce zoufat.
Co však dělám já?

Napřahuji svoji paži,
zachytím tě,
zatímco ty chytáš do dlaní
sněhové vločky.

Podívej se na ně,
jsou tak dokonalé
a každá jiná.

Pro tebe jsem je vymyslel,
tobě k potěšení,
tak si nemysli,
že pro tebe naděje už není.

Mám tě rád,
nikdy tě nepustím,
jsi moje.
Já, tvůj ženich,
ty nevěsta.
Po okraj naplním ti kalich,
tvůj pláč obrátím v smích
a radost a pokoj.
Jen neboj se.

I. Grohmanová

Prosincová variace aneb Zima jak „má“ být

Je prosinec a s ním přichází i zima. Když se řekne zima, vybavím si krajinu oblečenou do bíle třpytivé pokrývky, vypadající jako by byla posetá diamanty. Tahle představa se žel od nejenom letošní zimy trochu liší. Krajina je holá. Čekající na to, až se schová pod peřinu sněhu. Větve stromů se tyčí do výšin, jako kdyby volaly do nebe na sněhové vločky, ať si pospíší. Některé zas sklíčeně nakloněné k zemi. Snad to čekání nevzdaly. Občas si s nimi zatančí jemný vánek. Vánek, který roztančí celou přírodu. Vánek jako režisér nádherného představení.

Zdálky zazní veselé tóny, které poletují sem a tam, nahoru a dolů jako ve vlnách. Chtějí jemně třepotat s ledovou krásou, chtějí ji jemně rozfoukat do

všech stran. Jenže ty nádherné vločky ne a ne najít. Hudba se ztiší, tóny se prohloubí, a vánku již nezbyvá, než jen snít o tom, co bývalo. Trochu smutně, trochu hloubavě ty maličké zázraky přivolává znovu. Každá byla tak jiná a něžná, když se rozpouštěla v lidských dlaních. Obrátí se k nebi a vroucně si přeje úsměv na dětských tvářích, radost a úžas nad opravdovou zimou.

Avšak sníh jako by si letos dával na čas. Snad na nás nezapomene.

M. Grohmanová

Když se ti zdají cesty tvého Boha zvláštní, záhadné a těžké a tvá skrytá přání se tiše v moři starostí rozplývají,

když šedě a těžkopádně plyne den, který ti přinesl jen bolest a trápení, smíš myslet na to jediné: „Bůh nikdy nechybuje.“

Když se nad nevyřešenými otázkami tvé srdce chvěje v zoufalství a chce se vzdát Boží lásky, protože vzdoruje ve své pošetivosti, pak smíš všechnu svou unavenou touhu tiše svěřit do Boží pravice a v slzách říci potichu, že Bůh nikdy nechybuje.

Proto se srdce tvé ztiš a zanech všeho, co je pozemské a prchavé. Ve světle nahoře uvidíš, že dobré jsou cesty, kterými tě vede. I kdybys ztratila, co ti je nejdražší, i kdybys chladnou tmavou nocí jít měla, drž se pevně blaženého poznání, že Bůh nikdy nechybuje.

L. Žáková

Sborový časopis Církve bratrské v Chrudimi,
Tištěno pro vnitřní potřebu sboru
Redakční rada: Zuzana Brůnová, Martin Grohman, Ester Grohmanová,
Miroslav Kudláček, Barbora Švorcová, Vojtěch Volf.
Vychází v Chrudimi jako občasník.
Vydal sbor Církve bratrské v Chrudimi, Filištínská 27, IČO 26520010
dne 31. 1. 2016 jako číslo 1/2016.
Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.
Své příspěvky můžete posílat na adresu chrudim@cb.cz